

ikke nogen Indflydelse i Verdens største Rige, hvilken Charge han har; det tror jeg ikke vil volde nogen Vanskelighed. Men jeg vil dog fremhæve, at efter min Formening kan den kommende Tid aabne store Muligheder for Danmark paa dette Sted, og at det ikke er nogen Livsbetingelse for Danmark at spare denne Post.

Jeg maa imidlertid sige, at Ministerens Forslag om Besparelser efter min Opfattelse ikke gaar tilstrækkelig vidt. Vi opretholder fremdeles et Gesandtskab i Belgien og et i Holland. De to Lande støder jo op til hinanden, og der er kun faa Timers Jernbanerejse fra Hovedstaden i det ene Land til Hovedstaden i det andet, saa man kunde vel tænke sig Muligheden af at nøjes med een Gesandt i de to Lande. Det er muligt, at den højtærede Minister har Indvendinger af politisk Natur at gøre herimod, men hvis han har saadanne Indvendinger, som man maa bøje sig for, kunde jeg ogsaa tænke mig, at en anden Gesandt overtog Gesandtskabet i Belgien, saaledes at vi alligevel sparede en Gesandt.

Naar man ser paa de statistiske Oplysninger, der foreligger om Danmarks Samhandel og Varehandel med andre Lande, tror jeg endvidere, det er muligt at spare et Gesandtskab i det østlige Europa, saaledes at man enten ophævede Gesandtskabet i Prag eller i Warschau, der er jo ikke ret langt mellem de to Lande, og jeg kan heller ikke se, at der findes politiske Modsætninger, som kunde lægge større Hindringer i Vejen for en saadan Ordning. Hensigten med en saadan Besparelse er selvfølgelig ikke i nogen Henseende at fortrædige nogen af de to Nationer, slet ikke, men der er saa meget mere Mulighed for at spare en Gesandt der, som vor Samhandel med disse to Lande ikke er særlig vigtig og maaske ikke har store Udsigter til at faa nogen meget stor Betydning for Danmarks Vedkommende.

Derimod er jeg ligesom den ærede foregaaende Taler (Vanggaard) i allerhøjeste Grad betænkelig ved at ophæve Konsulatet i Riga. Riga er jo den største af alle de Byer, der ligger ved Randen af Østersøen. Som Forholdene i Østeuropa er, tror jeg, at Fremtidshancerne for dansk Erhvervsliv, Industri og Haandværk ligger Øst paa. Selv om disse Lande maaske efter Krigen er fattige og ikke raader over store Pengemidler, mener

jeg alligevel, at vi der har en lille Udfaldsport for vor Eksportindustri, og jeg finder det derfor som sagt i allerhøjeste Grad betænkeligt at gaa med til at bortskære denne Post i Riga, saa meget mere som vor nuværende Repræsentant efter alt, hvad der er meddelt mig, har udført et stort Arbejde, som nyder megen Anerkendelse derovre og vistnok ogsaa herhjemme, han har ærligt og redeligt bestræbt sig for at udfylde sin Mission, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om man ikke bør ændre Forslaget paa dette Punkt. Det fremgik, som nævnt, af de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører for Regeringspartiet, at han ligeledes havde store Betænkeligheder med Hensyn til denne Post. Den Repræsentation, Danmark har i Randstaterne og i Rusland, tror jeg ikke vi i nogen Maade skal formindske, det er maaske den Del af hele Jordkloden, hvor Danmark vil have de største Betingelser i Fremtiden, og det er jo ikke overdrevent store Penge, der gaar til denne Repræsentation.

Med Hensyn til Gennemførelsen af Loven af 1921 tror jeg ikke, den var særlig heldig. Det blev udtrykkeligt pointeret — ganske vist fremtraadte det som en Mindretalserklæring fra det konservative Folkeparti, det radikale Parti og det socialdemokratiske Parti i den Betænkning, som blev afgivet af den store Kommission, der var nedsat vedrørende dette Spørgsmaal, og endvidere fremgik det af Udtalelser her i Salen af det ærede Medlem Hr. Fraenkel, det ærede Medlem Hr. Niels Petersen og mig og flere andre —, at man ønskede, der skulde ske et virkeligt Systemskifte i Udenrigsministeriet ved den Omordning, der blev foretaget i 1921. Jeg kan ikke se, at der har fundet et saadan Systemskifte Sted, og jeg lægger Ansvaret derfor paa den tidligere Udenrigsminister, Harald Scavenius, som efter min Mening havde en ualmindelig uheldig Haand til Gennemførelsen af Loven og ved Valget af en Del af de Udsendinge, som blev udnævnt efter Lovens Ikrafttræden. Jeg skal ikke benægte, at der blev sendt dygtige Folk ud, i saa Henseende kan jeg blot minde om afdøde Etatsraad Nørgaard og den nuværende Gesandt i Prag, efter min Mening to Mænd — og der var andre — som, set fra det Stand-